

alpenkonvention • convention alpine
convenzione delle alpi • alpska konvencija

Tagung der Alpenkonferenz
Réunion de la Conférence alpine
Sessione della Conferenza delle Alpi
Zasedanje Alpske konference

XII

TOP / POJ / ODG / TDR

B6

SL

OL: EN

ANLAGE/ANNEXE/ALLEGATO/PRILOGA

1

alpenkonvention • convention alpine
convenzione delle alpi • alpska konvencija

Ständiges Sekretariat • Secrétariat permanent • Segretariato permanente • Stalni sekretariat

Prispevek Alpske konvencije k procesu oblikovanja makroregionalne strategije za Alpe (»input paper«)

UVOD IN STRUKTURA VHODNEGA DOKUMENTA

OZADJE

Osnovna ideja makroregionalne strategije je, da sta za bolj učinkovito in uspešno soočanje s specifičnimi izzivi, ki so skupni določenim čezmejnim območjem, bolj koristna boljše sodelovanje in usklajevanje kot pa posamezne pobude. Reševanje zadev v sorazmerno majhni skupini držav ali regij bi utrlo pot večji povezanosti na ravni Evropske unije. Potem ko sta bili vzpostavljeni Strategija EU za regijo Baltskega morja leta 2009 in Strategija EU za podonavsko regijo leta 2011, je sedaj pravi čas za razpravo o morebitni makroregionalni strategiji za druge regije. Čeprav standardna definicija makroregije ne obstaja, se definicija, ki jo uporabljamo tukaj, nanaša na proces, ki poteka v regiji Baltskega morja, kjer je makroregija opredeljena kot "območje, ki obsega ozemlja različnih držav ali regij, ki so med seboj povezana z eno ali več skupnih značilnosti ali izzivov." Alpe imajo take značilnosti, ki se dobro ujemajo s to definicijo. Zato je smiselno začeti razpravo o možni makroregionalni strategiji za to območje

Makroregionalna strategija za Alpe za doseganje ciljev strategije Evropa 2020

Alpska konferenca želi prispevati k razpravi o vzpostavitvi makroregionalnega sodelovanja znotraj alpskega območja in k morebitni pripravi makroregionalne strategije za Alpe (v nadaljevanju: MRS). Nov koncept bi lahko izboljšal skladnost politik in vodil k učinkovitejšemu izvajanju nekaterih skupnih strateških ciljev v okviru večnivojskega vodenja. Cilj makroregionalnega pristopa sta povečanje blaginje in krepitev povezanosti alpskega območja v skladu s strategijo Evropa 2020 in njenimi cilji za doseg pametne, trajnostne in vključujoče rasti. Pri tem so pomembni zlasti krepitev dialoga med organizacijami in institucijami, predvsem v okviru projektov Evropskega teritorialnega sodelovanja Alpski prostor in pobud vlad nekaterih alpskih regij (kot so DS Alpskih dežel ARGE ALP, DS za Zahodne Alpe COTRAO, DS ALPE-JADRAN), ki že delujejo v alpski regiji, ter spodbujanje povezav med večjim številom deležnikov znotraj in zunaj alpskega območja na eni strani in ustvarjanje sinergij in dodane vrednosti med različnimi dejavnostmi in projekti na tem območju po drugi strani. Cilj MRS je oblikovanje ambicioznih ciljev trajnostnega razvoja.

Na podlagi sklepov XI. Alpske konference (2011) je bila delovna skupina pooblaščenca, da prispeva k trenutni razpravi o MRS in pri tem uporabi okvir Alpske konvencije in njen uravnotežen pristop glede razvoja in ohranjanja, njeno geografsko in tematsko področje uporabe in dvajset let izkušenj na področju meddržavnega sodelovanja v Alpah, reševanja skupnih izzivov ter ohranjanja identitete območja, ki temelji na načelu partnerstva med različnimi ravni in zadevnimi interesnimi skupinami.

STRUKTURA VHODNEGA DOKUMENTA

Vhodni dokument je sestavljen iz treh poglavij:

1. *Specifična vprašanja, povezana z Alpami*
2. *Dodana vrednost Alpske konvencije*
3. *Ključna sporočila in perspektive*

Zaradi bolj usmerjenega delovanja morebitne MRS je v prvem poglavju poudarek na ključnih vprašanjih, ki se posebej nanašajo na Alpe, razvrščenih na dve glavni kategoriji: *Naravni viri in upravljanje z viri* ter *Omrežja in konkurenčnost*.

V zvezi s tema širokima kategorijama drugo poglavje podrobno opisuje dodano vrednost morebitne MRS in poudarja prispevek Alpske konvencije kot mednarodne pogodbe in njenih virov (dokumenti, rezultati delovnih skupin, platform in omrežij itd.).

Tretje poglavje poudarja ključna sporočila in perspektive alpskega območja in prikaže potencial Alpske konvencije kot ključnega političnega okvira za razvoj gorskega območja, ki na območju Alp kot "laboratorij" trajnostnega razvoja za doseganje skupnih ciljev in ustvarjanje sinergij med različnimi akcijami spodbuja inovacije ter izboljšuje sodelovanje na vseh ravneh in znotraj vseh ravni.

1. poglavje: Specifična vprašanja, povezana z Alpami

Alpe predstavljajo transnacionalno ozemlje z enakimi izzivi in možnostmi. Največji izziv in zato tudi prevladujoča tema alpske regije je usklajevanje varstva in gospodarskega razvoja s ciljem ohranitve Alp kot življenjskega prostora za ljudi in naravo kot tudi gospodarskega prostora. Skupne značilnosti Alp je mogoče opisati glede na dve poglavitni široki področji:

Področje *Naravni viri in upravljanje virov* obsega poglavitne izzive, s katerimi se danes spopadajo gorska območja na področju rabe in upravljanja naravnega kapitala Alp, ob upoštevanju tudi medsektorskih vprašanj, kot so podnebne spremembe in odnosi med alpskim prostorom in sosednimi območji (zlasti metropolitanskimi območji). Omenjena prva kategorija večinoma ustreza okoljskemu stebru trajnostnega razvoja.

Področje *Omrežja in konkurenčnost* se nanaša na izzive na socialnem in gospodarskem področju.

Medsektorski značaj vprašanj, kot so energija ali promet pomeni, da omenjeni izzivi sodijo v obe širši kategoriji, zato je razlika mišljena zgolj simbolično, da bi razprava lažje potekala in se osredotočila na strateške prednostne naloge.

a. NARAVNI VIRI IN UPRAVLJANJE VIROV

Alpe so za Sredozemskim morjem drugo največje območje z največjo biotsko raznovrstnostjo v Evropi. Gradnja prometne infrastrukture, turistična stanovanja, industrija in trgovina kot tudi intenzivna raba kmetijskih zemljišč in infrastrukture lahko povzročijo drobitev in imajo negativne učinke na naravo in pokrajino. Poleg tega so Alpe primerne za proizvodnjo energije zaradi topografije in nadmorske višine alpskih regij ter zaradi bogatih naravnih virov, kot so voda in gozdovi. Tako na primer proizvodnja vodne energije, namenjene oskrbi urbanih konglomeratov okrog alpskega območja, povzroča znotraj območja konflikte interesov, ki jih je treba upoštevati. Za zadovoljitev potreb urbanih in gorskih območij je treba ustvariti položaj, ki bo prinašal obojestransko korist.

V okviru teme upravljanja naravnih virov je treba poudariti naslednja področja:

- Storitve ekosistemov, zelena ekonomija (kot na primer trajnostni turizem): priznavanje in vrednotenje storitev alpskih ekosistemov, ki obsegajo tradicionalno rabo zemljišč in njeno tesno interakcijo s kulturnimi in arhitekturnimi elementi (tj. kulturno pokrajino) lahko spodbudi trajnostni razvoj Alp. Ker Alpe skladiščijo naravni kapital, lahko pošteno plačilo blaga in storitev, ki imajo ekonomsko vrednost (npr. čiščenje odpadnih voda in oskrba s pitno vodo, rekreacijske dejavnosti in zdravje, hribovsko kmetijstvo, biokemične snovi za farmacevtske pripravke, skladiščenje ogljika itd.), te skrite zaloge razkrije. Te ekosisteme in njihove storitve je treba ohraniti v njihovi neokrnjenosti. Priznavanje, sprejem in vrednotenje storitev gorskih ekosistemov in njihov odraz v tržnih mehanizmih lahko v prehodu k tržni ekonomiji postanejo inovativna spodbuda za izvajanje politik, ki so v skladu z ohranitvijo večfunkcionalnosti alpskih ekosistemov in biotske raznovrstnosti, istočasno pa ustvarjajo "zelena delovna mesta". Predvsem pokrajina in ohranjena narava sta temelj privlačnosti alpskega območja. Zato je treba spodbujati trajnostne oblike turistične ponudbe, tudi z vidika

podnebnih sprememb. Zelena ekonomija lahko postane tudi politična ali gospodarska strategija razvoja alpskih regij in skupen cilj za vse akterje na območju Alp, kar vodi do skupnih razvojnih smeri za to območje. Neobhoden predpogoj za to pa so okrepljena skupna prizadevanja za priznanje vrednosti alpskih pokrajin.

- Energija: pomembno je povečati energijsko učinkovitost in delež proizvodnje energije iz obnovljivih virov (to je zlasti pomembno za območje Alp glede na blažitev podnebnih sprememb), istočasno pa zmanjšati negativne vplive na okolje (pokrajina, biotska raznovrstnost), zlasti na podeželju, ki bo v prihodnje največ prispevalo k proizvodnji energije iz decentraliziranih obnovljivih virov. Poleg tega obstoj mednarodnih povodij in velike spremembe v količinah padavin, ki se napovedujejo, zahtevajo izvajanje usklajenih nadvladanih politik
- Celostno in trajnostno upravljanje voda je eno najpomembnejših vprašanj trajnostnega razvoja na območju Alp. Voda za prehrano ljudi, namakanje in vodna energija predstavljajo kakovosten vir na območju Alp. Ker je razvoj območij, ki obkrožajo Alpe, v veliki meri odvisen od vode iz alpske regije, so pričakovanja različna. Ta morebitna navzkrižja interesov se lahko še poglobijo zaradi podnebnih sprememb. Alpe so za Evropo vodni stolp kot tudi močan proizvajalec obnovljivih virov energije, z visokim potencialom kot sistem skladiščenja energije (opravljajo funkcijo "baterije"). Glede čezmejnih porečij je za usklajeno upravljanje tega vira in njegovo ohranitev (v kakovostnem in količinskem smislu) potrebno čezmejno sodelovanje. V ta namen je bilo v preteklosti ustanovljenih več mednarodnih komisij za porečja. Tudi Okvirna direktiva o vodah uvaja okvir politike, ki porečja postavlja v središče usklajenega načrtovanja. Številni problemi, povezani z vodo v alpskih državah so si podobni. Zato je lahko dodana vrednost, če se sprožijo skupne raziskovalne dejavnosti, ki se usklajeno izvajajo. Poleg tega so izmenjava izkušenj in primeri dobrih praks podpora alpskim državam pri prizadevanjih za sprejetje pravih ukrepov za obvladovanje prihodnjih izzivov.
- Pokrajina in biotska raznovrstnost: treba je ozaveščati ljudi o dejanski pa tudi ekonomski vrednosti pokrajine in biotske raznovrstnosti kot ponudnikov storitev ekosistemov, na katere vplivajo razvoj infrastrukture in urbana območja na obrobju Alp kot tudi dejavnosti, kot so kmetijstvo ter proizvodnja in distribucija energije. Vplivu podnebnih sprememb na pokrajino in biotsko raznovrstnost je treba posvetiti posebno pozornost in ustrezne ukrepe.
- Zavarovana območja in ohranjanje biotske raznovrstnosti: pritiski, ki jih povzročajo razvoj in podnebne spremembe v Alpah, močno škodijo biotski raznovrstnosti. Da bi preprečili izgubo biotske raznovrstnosti, je zelo pomembno ohraniti in po potrebi tudi razširiti naravne habitate in vzpostaviti ekološko povezanost znotraj območja Alp in na sosednjih območjih. V ta namen je potrebno transnacionalno sodelovanje.
- Naravna tveganja: zagotoviti je treba boljše sodelovanje in izmenjavo informacij, saj tveganja ne obstajajo le na lokalni ravni. Poleg tega so potrebni usklajeni ukrepi za prilagajanje podnebnim spremembam.

-
- Alpski gozdovi: poleg njihove ekološke in naravne vrednosti varujejo pred poplavami, plazovi itd. in so kot gradbeni material in obnovljiv vir energije tudi gospodarski vir. Soočajo se s številnimi nevarnostmi, ki večinoma ne izvirajo iz gozdarskega sektorja, ampak z drugih področij, kot so npr. turizem, onesnaževanje zraka ali fragmentacija. Za ublažitev teh groženj, kolikor so značilne za gorska območja, bi lahko izkoristili čezmejno sodelovanje in dejavnosti z vidika blažitve podnebnih sprememb in ciljev prilagajanja, dogovorjenih na mednarodni ravni.
 - Raba tal na območju Alp se na trajnostni način še vedno ne upravlja niti količinsko niti kakovostno, kar ima različne negativne posledice, kot so npr. pozidava zemljišč, izgubljanje zemljišč, širjenje mestnih območij in rast stroškov gradnje in vzdrževanja infrastrukture.

b. OMREŽJA IN KONKURENČNOST

Tako kot vse gorske verige tudi Alpe predstavljajo izziv za komunikacije in fizično dostopnost. Vendar pa so nekatera območja atraktivna prav zaradi njihove odmaknjenosti. Alpske naravne in kulturne pokrajine predstavljajo pomemben vir za vzpostavitev trajnostnega razvoja. Poleg tega so geografske posebnosti, ki so povezane s topografijo gorskih območij privedle do jezikovne in kulturne raznolikosti. Razkorak med izboljšano dostopnostjo, tranzitno infrastrukturo in ohranjanjem neokrnjene pokrajine je dejansko eno od najbolj pomembnih ekonomskih in socialnih vprašanj upravljanja na območju Alp. V tem smislu bi makroregionalna strategija lahko bila koristna pri

- razvijanju odnosov med mesti na obrobju alpskega prostora in alpskimi regijami ter krepitvi partnerstev. Urbani konglomerati zagotavljajo delovna mesta in možnosti za izobraževanje, vendar pa obstaja nevarnost, da se bodo alpska ruralna območja deloma spremenila v "spalna naselja" (periurbanizacija). Mestom znotraj alpskega območja grozi nevarnost, da bodo izgubila nekatere od funkcij regionalnih središč. S temi trendi je zaradi zmanjševanja obsega javnega financiranja povezano tudi stalno zmanjševanje socialnih storitev (kar povzroča nastanek digitalne neenakosti). Ključnega pomena je zagotovitev trajnostnega razvoja alpskih ruralnih območij kot življenjskega prostora ljudi in narave.
- Prebivalstvo, izobraževanje, zaposlovanje in kultura: potrebne so inovativne rešitve, da bi preprečili beg možganov in demografsko praznjenje odmaknjenih območij, ohranili storitve splošnega pomena tudi v manjših središčih, se odzvali na spremembe v demografski strukturi, kot so staranje prebivalstva in novi prebivalci, spodbujali širjenje novih tehnologij in obravnavali problem digitalne neenakosti, bolj povezali šole in univerze, spodbujali inovacije in razvoj grozdov na temelju regionalnega znanja in izkušenj in prednosti regionalnih podjetij kot tudi mobilnih storitev. V tem smislu lahko trajnostni turizem z zagotavljanjem delovnih mest v veliki meri prepreči demografsko praznjenje v regiji
- Promet je za Alpe kot posebej ranljivo območje na križišču Evrope ključna tema. Zaradi povezave odmaknjenih območij in zmanjšanja negativnih vplivov prometnih sredstev (kakovost zraka, toplogredni plini, pozidava zemljišč, prometni zastoji) so potrebne usklajene transnacionalne politike za čezalpsko in znotrajalpsko mobilnost.
 - o Usklajevanje in povezovanje med instrumenti Nedvomno je treba sprejeti ukrepe za boljše povezovanje med obstoječim okvirom in procesi, ki obravnavajo problematiko

prometa na območju Alp (delovna skupina za Alpsko konvencijo, Zürška skupina, regionalni akterji, medvladne konference o baznih predorih).

- Vprašanja tovarnega prometa Poleg nadaljnjih ukrepov za trajnostni razvoj tovarnega prometa je eden ključnih elementov, povezanih s trajnostnim razvojem v Alpah preusmeritev tovora s cestnega na železniški tovorni promet. V zvezi s tem je pomembna vrsta interesov, nenazadnje tudi vseevropska omrežja (EU TENS). Z vidika načela subsidiarnosti in trajnostnega načela obstaja jasna potreba po uskladitvi evropske in nacionalnih prometnih politik ter notranjealpskih potreb kot tudi investicij v infrastrukturo.
- Vprašanja mobilnosti potnikov. Pomembno je izravnati nesorazmerja med integriranimi in oddaljenimi območji, ohraniti javne storitve v oddaljenih ali zapostavljenih območjih in spodbujati okolju prijazno mobilnost tudi z ozirom na turistični sektor. Poleg tega urbana mobilnost, ki običajno poteka po istem dolinskem dnu kot čezmejni tovorni promet, predstavlja izziv, ki ga je treba rešiti.

2. poglavje: Dodana vrednost Alpske konvencije

V tem poglavju želi Alpska konvencija v vlogi mednarodne pogodbe za Alpe z osmimi tematskimi protokoli, ki se osredotoča na krepitev čezmejnega sodelovanja in deluje prek različnih delovnih skupin in platform, deliti svoje izkušnje s predstavitvijo nekaterih ključnih sporočil in tem v zvezi z morebitno prihodnjo MRS z vidika Alpske konvencije. Zato predstavlja teme, za katere meni, da so pomembne za MRS, in kjer bi lahko prispevala dodano vrednost.

Namen naslednje preglednice je prikazati prispevek Alpske konvencije in dodano vrednost MRS z ozirom na posebna vprašanja, značilna za Alpe in opredeljena v 1. poglavju.

KATEGORIJA	VPRAŠANJA, ZNAČILNA ZA ALPE	KLJUČNA SPOROČILA	VIRI ALPSKE KONVENCIJE	PRIČAKOVANA DODANA VREDNOST MRS
NARAVNI VIRI in UPRAVLJANJE	Storitve ekosistemov, zelena ekonomija in turizem	Boljše trajnostno upravljanje območja s tržnimi mehanizmi storitev ekosistemov je mogoče doseči samo z usklajenimi politikami na mednarodni ravni.	Protokoli (npr. Hribovsko kmetijstvo člen 7.2., Gorski gozd, Turizem), Akcijski načrt za podnebje, 3. poročilo o stanju Alp, celostni pristop na številnih področjih, delovne skupine, izkušnje, podatki in raziskovalno delo, 4. poročilo o stanju Alp, delovna skupina Svetovna dediščina UNESCO,	Boljša raba in ohranitev premoženja, odpiranje novih delovnih mest, večja pripravljenost sprejeti tržne mehanizme za storitve ekosistemov in vloga gora na tem področju, izvajanje politik in ukrepov v zvezi s turizmom kot občutljivim stebrom storitev ekosistemov in ponudnikom delovnih mest znotraj regije,
NARAVNI VIRI in UPRAVLJANJE	Alpe kot vodni stolp za oskrbo s	Voda (pitna voda in druge oblike njene uporabe) je	Platforma za upravljanje voda v Alpah:	izmenjava izkušenj in primerov dobrih praks med alpskimi državami, usklajeno delovanje, kjer je to potrebno (npr. raziskave), možnosti

VIROV	pitno vodo in močan proizvajalec obnovljivih virov energije (vključno s skladiščenje m energije)	temeljni skupni vir, ki ga je treba ohraniti in upravljati, po potrebi v čezmejnem kontekstu.	podatki, poročila, ozaveščanje, 2. poročilo o stanju Alp, Akcijski načrt za podnebje, znanje in izmenjava izkušenj, usklajevanje raziskovalnega dela, usklajevanje z drugimi delovnimi skupinami in platformami, ki obravnavajo vplive vodnih politik (PLANALP, Ekološko omrežje),	za skupno raziskovanje.
NARAVNI VIRI in UPRAVLJANJE VIROV	Pokrajina, biotska raznovrstnost in ekološka povezanost	Ohranjanje biotske raznovrstnosti, zlasti zaradi preprečevanja drobitve naravnih habitatov in ogroženosti ekološke povezanosti, učinkovitejše izvajanje mednarodnih in evropskih okvirnih pogojev na ravni alpskega loka, (Konvencija o biološki raznovrstnosti, Strategija EU za ohranitev biotske raznovrstnosti), potrebne so boljše povezave z drugimi političnimi področji, kot so načrtovanje rabe prostora in zemljišč, boljša prilagoditev instrumentov financiranja in večje vključevanje lokalnih akterjev, vključno z lastniki zemljišč, odpraviti je treba vrzeli v znanju na področju biotske raznovrstnosti in izboljšati izmenjavo med državami.	Protokoli (Varstvo narave, Urejanje prostora in drugi), Akcijski načrt za podnebje), Platforma za ekološko omrežje, Mreža zavarovanih območij v Alpah, spletna povezava s specifičnimi področji (kmetijstvo, plenilci, gozdovi, voda UNESCO).	Večja ozaveščenost o ekološki in ekonomski vrednosti Alp kot enemu najbogatejših območij biotske raznovrstnosti in kulturnih dobrin v Evropi (alpska kulturna pokrajina), boljše horizontalno (območja) in vertikalno (pristojnosti) obravnavanje vprašanj varstva biotske raznovrstnosti in pokrajine znotraj alpskih politik. Učinkovitejše spopadanje z vprašanji povezanosti (npr. rek) in povezava z drugimi "zelenimi pasovi" v Evropi.
OMREŽJA IN KONKURENČN	Odnosi, prebivalstvo	Spodbujanje bolj uravnoveženega	Protokol Urejanje prostora, Deklaracija o	Okrepljen dialog med gorskimi območji in večjimi mesti, večja ozaveščenost o

OST	, izobraževanje, zaposlovanje in kultura	socialno-ekonomskega razvoja ob upoštevanju posebnosti alpskega sveta in demografskih sprememb v Alpah.	prebivalstvu in kulturi, 3. poročilo o stanju Alp, delovna skupina, podatki, analiza. Obstoječa omrežja (npr. Povezanost v Alpah, alpska mesta itd.).	medsebojnih odvisnostih. Obravnava funkcionalnih odnosov med različnimi območji. Izvajanje politik v zvezi s staranjem prebivalstva, izguba osnovnih storitev, beg možganov in digitalna neenakost, inovacije in trajnostna rast, razvijanje integriranih informacijskih orodij.
OMREŽJA IN KONKURENČNOST	Promet	Vsi čezalpski koridorji so medsebojno odvisni, saj vsakršna sprememba pri enem koridorju vpliva tudi na vse druge. Nujno potrebno je učinkovito mednarodno upravljanje čezalpskega prometa. Spodbujanje modelov trajnostne mobilnosti znotraj alpskega prostora in dostop iz Alp.	Protokol o prometu, delovna skupina za promet, Akcijski načrt za podnebje, 1. poročilo o stanju Alp, posebne izkušnje z obvladovanjem tveganja in naravnimi nesrečami (platforma PLANALP), izboljšanje stroškovne učinkovitosti naložb v infrastrukturo.	Izboljšano usklajevanje med obstoječimi organi in instrumenti sodelovanja, izboljšana možnost osredotočenja na vprašanja notranje mobilnosti v Alpah, vključno z regionalnimi razlikami, izvajanje politik in ukrepov v zvezi s turističnim prometom (mehka mobilnost, e-mobilnost).

3. poglavje – Ključna sporočila in perspektive

Kot je navedeno v Strategiji Evropa 2020, bo Evropa uspela samo, če bo delovala enotno, kot zveza. Isto velja za Alpe, ki kot teritorialna platforma v osrčju celine potrebujejo skupno strategijo v prizadevanjih za razvoj, ki temelji na pametnem, trajnostnem in vključujočem gospodarstvu in zagotavlja visoko raven varstva okolja, zaposlovanja, produktivnosti in socialne kohezije.

Razkorak med potrebo po ohranjanju narave in prostora ter ekonomskim razvojem je v Alpah vidnejši kot na drugih območjih, npr. v ravninskih predelih in aglomeracijah. Alpska konvencija je pomemben političen okvir za zagotavljanje varstva in razvoja gorskega območja – v tem smislu mora v Alpah podpirati inovacije in delovati kot “laboratorij” trajnostnega razvoja, lokalnemu prebivalstvu pa omogočati, da bo tukaj še naprej živelo in delalo. Zato se je treba posvetiti vprašanju upravljanja Alp in vprašanju odnosov s sosednjimi območji, ki so z Alpami povezana na ravni funkcionalnih odnosov. V tem smislu Alpe s svojo okolico izpolnjujejo pogoje Evropske komisije za razvoj nove makroregionalne strategije. Ta pomeni veliko priložnost za izboljšanje upravljanja, s tem pa za učinkovitejšo uravnoteženje različnih interesov.

Alpska konvencija zato podpira močne procese upravljanja Alp in sosednjih območij in poudarja, da je zaradi oblikovanja splošno sprejete MRS potreben odprt in širok dialog med interesnimi skupinami. Pomembno je, da se razprava razširi tudi na sosednja območja, ki sicer ne spadajo k območju veljavnosti Alpske konvencije, imajo pa močan vpliv na gospodarski, socialni in okoljski razvoj alpskega prostora. To velja za velika urbana območja, ki obkrožajo Alpe. Cilj je okrepiti dialog med območjem Alp in njegovo okolico in tako prispevati k oblikovanju ali prilagoditvi postopkov za uravnoteženje interesov gorske regije in njenih prebivalcev ter sosednjih območij. Morda bi se bilo tudi mogoče z inovativnimi rešitvami soočiti z razkorakom med varstvom narave in gospodarskim razvojem in zagotoviti funkcionalno integracijo storitev na širšem območju. MRS naj bi vodila k večji solidarnosti in oblikovanju tesnejših partnerstev med gorskimi območji ter velikimi urbanimi konglomerati. Alpska konvencija predlaga, kako naj bodo ti postopki organizirani s posebnim poudarkom na sodelovanje gorskih območij.

Po na eni strani vidi Alpska konvencija svojo vlogo v prizadevanjih za iskanje rešitev, ki bodo povečale možnosti za oblikovanje trajnostnega razvoja in istočasno zagotovile varstvo Alpskega prostora.

Po drugi strani pa lahko Alpska konvencija k procesu še zlasti prispeva s svojim znanjem in dvajsetletnimi izkušnjami na področju trajnostnega razvoja na območju Alp. Alpska konvencija meni, da je pomembno, da o ciljih in značilnostih morebitne MRS poteka široka razprava med vsemi vpletenimi stranmi in se tako čim bolj izkoristi pristop "od spodaj navzgor", ki je značilen za Alpsko konvencijo. V ta namen nudi Alpska konvencija vrsto omrežij (občine, alpska mesta in regije, turistične destinacije, zavarovana območja).

Morebitna makroregionalna strategija za Alpe bi predstavljala priložnost za:

SKUPNO DELOVANJE ZA URESNIČEVANJE SKUPNIH CILJEV:

- Uskladiti varstvo in gospodarski razvoj v alpski regiji z namenom, da se Alpe ohranijo kot življenjski prostor za ljudi in naravo in kot gospodarski prostor.
- Izboljšati položaj Alp v Evropi (varstvo narave, voda, energija, storitve ekosistemov).
- Oblikovati nova omrežja in ukrepe za funkcionalne odnose, na primer med alpskimi in sosednimi območji, da bi tako uresničili cilje strategije Evropa 2020, izboljšali pogoje na prikrajskih območjih, varovali naravo in bolj izkoristili potencial tega območja.
- Še naprej krepiti obstoječe odnose med omrežji in dodatno izboljšati kakovost sodelovanja na območju Alp.
- Intenzivneje vključiti akterje glede tematik in geografskega območja uporabe zaradi iskanja bolj uravnoteženih rešitev za skupne izzive.
- Posvetiti osrednjo pozornost notranje alpskim srednje velikim mestom in izrabiti njihove potenciale s krepitvijo funkcionalnih odnosov s sosednimi podeželskimi in gorskimi območji.
- Zagotoviti trajnostni razvoj alpskih podeželskih območij kot življenjskega prostora ljudi in narave kot tudi gospodarskega prostora.
- Učinkoviteje reševati regionalne razlike.

IZMENJAVA ZNANJA IN POLITIK

- Spodbujati uporabo evropskih politik in ukrepov, ki podpirajo projekte, ki obravnavajo zlasti vplive prometa ter vzpostaviti omrežje, ki bo podpiralo izmenjavo izkušenj v regiji.

-
- Doseči dogovor med alpskimi regijami in sosednjimi urbanimi območju zaradi internalizacije zunanjih stroškov, okrepiti priznanje storitev ekosistema in zagotoviti zaposlitvene možnosti na gorskih območjih.
 - Nadalje usklajevati razvojne cilje z varstvom narave in racionalno rabo naravnih virov, zlasti z boljšim ohranjanjem vodnih virov in biotske raznovrstnosti.
 - Zagotoviti boljšo usklajenost oz. izvajanje politik, ki obravnavajo staranje prebivalstva, beg možganov in zmanjševanje osnovnih storitev.
 - Zagotoviti učinkovito izvajanje ukrepov za ublažitev in prilagajanje.

IZBOLJŠANJE SODELOVANJA NA VSEH RAVNEH IN MED VSEMI RAVNMI

- sodelovanje prek različnih oblik povezovanja je zelo pomembno pri iskanju skupnega pogleda med interesnimi skupinami, pri izmenjavi dobrih praks, spodbujanju vzajemnega učenja in razumevanja, doseganju sinergij in dodane vrednosti posameznih dejanj drugih deležnikov;
- dejstvo, da je treba zagotoviti učinkovito usklajevanje med interesnimi skupinami, še poudarja potrebo po vzpostavitvi odprtega in širokega dialoga med interesnimi skupinami;
- cilj širjenja razprave tudi na sosednja območja, ki sicer ne spadajo k območju veljavnosti Alpske konvencije, imajo pa močan vpliv na gospodarski, socialni in okoljski razvoj alpskega prostora, je ustvariti okvir za dialog med alpskim prostorom in sosednjimi območji ter tako prispevati k oblikovanju ali prilagoditvi postopkov za uravnoteženje interesov gorske regije in njenih prebivalcev ter sosednjih območij;
- treba je spodbujati in razvijati inovativne rešitve za soočanje z nasprotji med varstvom narave in gospodarskim razvojem ter zagotoviti funkcionalnost storitev na širšem območju;
- zagotoviti je treba večjo solidarnost in tesnejša partnerstva med gorskimi območji ter velikimi urbanimi konglomerati.

Za usklajen razvojni proces vzpostavitve MRS bi bil potreben strukturiran dialog interesnih skupin, s katerim bi definirali in skupaj obravnavali posebne potrebe ter opredelili prispevek gorskih območij. Mestna in podeželska območja so odvisna druga od drugih in med seboj različno povezana. Te medsebojne odvisnosti je treba skrbno preučiti ter oblikovati in krepiti partnerstva. Zato je mogoče zaznati posebno potrebo po razvijanju dinamičnih procesov vodenja za Alpe in sosednja območja, med interesnimi skupinami pa je treba začeti odprt in širok dialog za vzpostavitev MRS, ki bo splošno sprejeta: da bi dosegli ta cilj, je treba vzpostaviti okvir za dialog med alpskim prostorom in njegovo okolico ter tako zagotoviti uravnoteženje interesov gorske regije in njenih prebivalcev ter sosednjih območij. Alpska konferenca podpira potrebo po oblikovanju močnega procesa upravljanja za Alpe z namenom, da se oblikuje MRS, ki bo splošno sprejeta.